

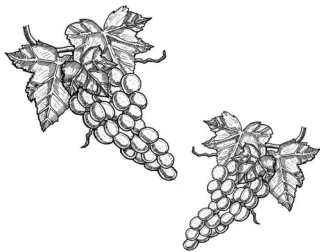
יהודי ישראל והתפוצות מושיטים יד אלו לאלו

התרחשה פריצת דרך בין יהודי ישראל והתפוצות בכנס המנהיגים היהודיים בהנהגת שרי בראון, הרכזת הבינלאומית ליהודים (שהתקיים בנווה שלום באפריל 2019). זה זמן רב ששתי הקבוצות משתוקקות לקשרים אמיתיים אחת עם השנייה, אבל היינו צריכים ללמוד איך לעשות זאת. אהבתי איך ששרי נתנה קדימות לעניין הזה. היא דחפה אותנו להכיר ולעבוד אחד עם השנייה. למדנו הרבה.

כשהקשבתי ליהודים מהתפוצות מחוץ לארה"ב, הבנתי שלנו כאמריקאים, יש עבודה מסוימת לעשות הנחתי קבוצת נושא ליהודי ארה"ב. עבדנו על המקומות בהם הדבקנו תקוות, ערגות ואכזבות קפואות עז ישראל. כמו כן, ארה"ב הינה מעמד בעלי ההון של העולם וממלאת את אחד התפקידים ההרסניים ביותר. אנחנו מרגישים רע לגבי זה וממעטים לעבוד על העניין. זה מערפל את תמונת היחסים שלנו עם ישראלים. לבסוף אמרתי שישראל הינה משאב לכלל היהודים, היא עושה הבדל בחיי כולנו - אבל ישראלים הם האנשים שמאפשרים את זה בגופם, ומשלמים את המחיר עבור זה בכך שהם חיים עם מלחמה.

שרי בקשה ממני להשתתף בניסוי שבו יהודי ישראל והתפוצות מושיטים יד זה לזה ומדברים ישירות אחד עם השני מעבר למה שמפריד בינינו. הייתי צריך לדבר על מה אני רוצה שהם יבינו לגבי החיים שלי. דברתי על כך שישראל הייתה גורם חשוב בחיים שלי מאז שהייתי צעיר. (הייתי צריך לעשות כמה סשנים כדי להתחיל בכלל לחשוב איך להגיד זאת.) כולנו נאבקנו לתקשר במקום שבו יש לנו הרבה כאב. בסשנים ושיחות שלאחר מכן עלו לי מחשבות חדשות:

- מה אם חיים יהודים בתפוצות הינם חשובים להשרדות העם היהודי באותה מידה שישראל חשובה לזה? ישראל זקוקה לקהילות היהודיות שמחוצה לה כדי לתמוך בה ולבנות בעלות ברית. חיים יהודים בתפוצות צריכים להמשיך להתפתח בצורות שבהן הם התפתחו במשך אלפי שנים.
- אנו, היהודים שחיים בתפוצות, משלמים מחיר כבד על חיינו בארצות הגויים, אבל אנחנו זוכרים זאת לעתים רחוקות כי אנחנו די קיבלנו את המצב הזה (בעצם ייתכן שנוכל להבחין בזה באופן הכי ברור כשאנחנו חוזרים מביקור בישראל). האנטישמיות מקיפה אותנו, וגורמת לנו להרגיש שעלינו להסתתר, או להתנצל על עצם קיומנו. בדורות האחרונים זה לא התבטא על פי רוב בפגיעה פיזית עבור יהודי צפון אמריקה ומערב אירופה. זה יותר נראה לי כהפנמה של פשרה - הסכמה והשתתפות בתנאים שאינם טובים עבורנו - קשה לעבוד על זה כי זה נראה כמו האוויר שאנחנו נושמים.
- כיוון שאנחנו נאבקים על מנת להתייצב באופן מלא מול הדיכוי שלנו כיהודים במקומות בהם אנו מתגוררים, יש לנו גם מאבק לראות את הישראלים כבני הדודים שיכולים להיות בעלי ברית עבורנו.

דן אלטר
ברקלי קליפורניה ארה"ב
תרגום דן אלטר בעריכת עופר ליאור ונעמי רז

לקוח מרשימת דיונים בדוא"ל למנהיגים של יהודים ביעוץ ההדדי